

Суђење поводом тужби Хрватске и Србије пред Међународним судом правде у Хагу имаће поред својих правних и озбиљних политичких, али и историјских последица. На самом почетку овог процеса наши политичари су похитали да дају умирујуће изјаве о томе како они неће озбиљније нарушити иначе све боље међусуседске и регионалне односе.

Јасно је да ни наши дежурни политички оптимисти задужени за одржавање у животу политичке флоскуле о потреби одржавања регионалне стабилности, без обзира на то да ли то нарушава интересе наше државе и народа, не верују много у смисао оваквих изјава. Како је могуће да међу државама које воде озбиљан судски спор о геноциду може да се одржава по сваку цену илузија о све бољим и релаксиранијим политичким односима. Наравно да је сасвим јасно да тужба Хрватске за геноцид не може бити добринос јачању добре међусуседске сарадње и нормализацији укупних међудржавних односа јер је она изнудила контратужбу Србије, која се с пуно права позива на трагично историјско искуство српског народа који је доживео стравичан геноцид у усташкој држави у време Другог светског рата, од кога се ни до данас није опоравио.

Зато није случајно што се у хрватској штампи могу пронаћи и овакве оцене које је изнео новинар Слободне Далмације Јосип Јовић: „И оно што је у новије време Украјина Русији, Хрватска је била Србији. И као што је совјетизам био оквир руске доминације. тако је и југословенство искориштено за српску доминацију над Хрватском. Због отпора југословенском режиму и Хрватска је постала Хитлерова савезница“.

Жарко Пуховски и дефиниција геноцида

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 06 март 2014 12:06

Жарко Пуховски и дефиниција геноцида

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 06 март 2014 12:06

